

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris Sermones In Dominicis & Festa per annum

Bernardus <Claraevallensis>

IV. De duabus malis ascensionibus Dæmonis & primi hominis & sex bonis
Christi & nostris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

De Ascensione Domini, Sermo IV. 277

nostra, levemus corda nostra, cum manibus ut in solemnitate Sancti Spiritus gaudeamus, & abundantius gaudeamus, qui nos inducat in omnem, sicut promisit Deus Filius veritatem.

IN FESTO ASCENSIONIS.

De duabus malis Ascensionibus, Dæmonis & primi hominis, & sex bonis, Christi & nostris.

S E R M O IV.

SI Nativitatis & Resurrectionis Dominicæ digna devotione solennia celebramus, hodiernum quoque Ascensionis diem non minus devotè convenit celebrari. In nullo siquidem à festivitatis illis ista degenerat, sed finis earum & adimpletio est. Meritò quidem solemnitatis & lætitiæ dies agitur, quando sol ille supercælestis, sol justitiæ nostris se præsentavit obtutibus, nube carnis, & mortalitatis sacco fulgorem suum & lucem temperans inaccessibilem. Magna quoque lætitia & exultatio multa nimis, quando conscisso sacco, lætitiâ circumdatus est, factâque de medio sacci ipsius non quidem substantia, sed vetustate, sed corruptione, sed miseria, sed utilitate, nostræ dedicavit primordiâ resurrectionis. Verumtamen quid mihi & solemnitatibus istis, si conversatio mea usque adhuc detinetur in terris? Quis verò vel desiderare præsumeret ascensum cœli, nisi quia is qui descenderat, prior ascendit? Dico ergo vobis, non multò mihi tolerabilior videretur exilii huius habitatio, quam gehenna, nisi Dominus Sabaoth reliquisset nobis semen fiduciæ & expectationis, quando elevatus est in nubibus, & spem fecit credentibus. Denique *nisi ego abiero*, inquit ^a, *Paracletus non veniet ad vos*. Quis Paracletus? Utique per quem diffunditur charitas, & jam spes non confundit, ille Paracletus, per quem in cœlis sit conversatio nostra, virtus ex alto, per quam sursum sint corda nostra. *Vado*, inquit ^b, *parare vobis locum: & si abiero, iterum veniam, & assumam vos ad me ipsum. Vbi enim fuerit corpus, ibi congregabuntur & aquila*. Vides ne quemadmodum cæterarum solemnitatum ea quam hodie celebramus, & consummationem habeat, & fructum declaret, & augeat gratiam.

Sicut enim cætera omnia eius qui nobis natus est, & nobis datus, ita ipsa quoque ipsius Ascensio propter nos facta est, & facit pro nobis. In nostra siquidem vita, multa, quantum in nobis est, videmur agere casu, multa necessitate, sed Christus Dei virtus & Dei sapientia neutri potuit subiacere. Quæ enim Dei virtutem necessitas cogeret, aut quid ageret Dei Sapientia casu? Omnia proinde quæcunque loquutus est, quæcunque operatus est, quæcunque passus est, ne dubites fuisse voluntaria, plena

Hodiernæ solemnitatis e-logia.

^a Ioan. 16. b

^b Ioan. 14. a

Omnia Christi gesta, certo consilio & ma-

*quod mysterio
constant.*

**al. cogita-
tioni.*

**Eph. 4. b*

*Christus as-
cendens nos
quoque docet
ascendere.
d' Esa. 14. d
Cave ergo as-
cendere eum
Satanam.
Ambitio po-
restatis & e-
minentie per-
niciosa ascen-
sio.
Ambitiosi,
sectatores Sa-
tanæ.*

sacramentorum, plena salutis. Hæc scientes, si quid aliquando eorum quæ de Christo sunt, in nostram scientiam venire contingat, non sic audiendum est tanquam si inventitium quidpiam proferamus, sed tanquam id quod etiam priusquam causa sciretur, constaret nequaquam sine causa fuisse. Sicut enim qui scribit, certis rationibus collocat universa; ita quæ à Deo sunt, ordinata sunt, maximèque ea quæ præsens in carne est operata maiestas. Sed væ angustæ cognitioni*, væ paupertati scientiæ nostræ, qui tantum ex parte cognoscimus, & parte modica. Vix scintillulæ quædam nobis elucent de tanta luminis copia, de lucerna posita super candelabrum. Sanè quantò minus singuli capimus, tantò fidelius cæteris communicanda sunt quæ singulis revelantur. Et ego, fratres, quæ mihi ad vestram ædificationem de ascensione, imò de ascensionibus suis donare ipse dignatur, nec volo nec debeo subtrahere vobis, præsertim quod hæc sit spiritualium prærogativa donorum, ut communicata non minuantur. Aliquibus fortassis hæc nota sunt, quibus similiter revelata sunt; sed propter eos qui fortè non adverterunt sublimioribus intenti, aut aliis occupati, seu etiam propter eos qui minus capacis intelligentiæ sunt, mihi incumbit loqui quæ sentio.

Christus qui descendit, ipse est & qui ascendit. Apostoli verba sunt hæc. Ego autem credo eum in hoc ipso quod descenderit, ascendisse. Sic enim oportebat Christum ascendere, ut nos ascendere doceremur. Cupidi quidem sumus ascensionis: exaltationem concupiscimus omnes, Nobiles enim creaturæ sumus, & magni cuiusdam animi, ideoque altitudinem naturali appetimus desiderio. Sed væ nobis, si voluerimus eum sequi, qui ait *d*: *Sedebo in monte testamenti, in lateribus aquilonis*. Heu miser, in lateribus aquilonis? Frigidus est mons ille, non te sequimur. Potestatis habes concupiscentiam, altitudinem præsumis potentiæ. Quanti tamen usque hodie fœda sequuntur infeliciaque vestigia, imò verò quàm pauci evadunt, quibus non dominandi libido dominetur? Hinc est, quòd benefici vocantur, qui potestatem habent, hinc quòd laudatur peccator in desideriis animæ suæ. Potentibus siquidem omnes adulantur, invident omnes. Quem sequimini miseri homines, quem sequimini? An non videtis Satanam tanquam fulgur de cælo cadentem; Nonne iste est mons, in quem ascendit Angelus, & diabolus factus est? Vel illud advertite, quod post casum suum invidiâ cruciante malè sollicitus de supplantando homine, illius tamen montis ascensum nullatenus ausus est suadere ei, in quo nimirum pro inani ascensu tam immane præcipitium cognoscere-
tur expertus.

Sed non defuit versuto hosti quid ageret. Similem ei montem alte-

rum

De Ascensione Domini, Sermo IV. 279

rum demonstravit, *Eritis*, inquit ^e, *sicut dii*, *scientes bonum & malum.* ^{e Gen. 3. a}
 Perniciosa etiam hæc ascensio, imò magis descensio est de Hierusalem in Hierico. Pessimus mons inflans scientia, in quem tamen usque hodie videas tanta concupiscentia plurimos reperere filiorum Adam, ac si non noverint quantum pater eorum in illius montis ascensu descenderit, imò quam graviter ceciderit, quantum tota deiecta sit & conquassata posteritas. Nondum sanata sunt vulnera quæ tibi in ascensu montis illius inflicta sunt, licet adhuc in patre lateres: & nunc iterum in propria persona conaris ascendere: ut sit error novissimus peior priore? Quænam miseris tam dira libido? Filii hominum usquequo gravi corde ^f, ut quid diligentis vanitatem, & quæritis mendacium? An ignoratis, *quoniam infirma mundi elegit Deus ut confundat fortia: & stultos mundi elegit Deus ut confundat sapientes &?* Non nos Dei comminantis terror revocat, perdituri Sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobaturi? non patris exemplum, non denique sensus ipse noster, & duræ experientia necessitatis, cui sumus addicti per insipientem scientiæ appetitum.

Scientia inflans noxia ascensio est.

Hinc Adamo & posteris ruina caussa.

Psal. 4. a

1. Cor. 1. d

Ecce vobis, fratres, montem demonstravimus alium, non in quem ascendatis, sed quem fugiatis. Ipse est in quem ascendebat qui voluit esse sicut Deus, sciens bonum & malum: ipse quem usque hodie filii eius accumulunt & elevant, nihil inveniunt tam vile, unde non velint montem elevare scientiæ. Videas alium literarum, alium mundialis curæ, istum placitationum displicentium Deo, illum fervilis cuiuslibet artis tam vehementer affectare scientiam, ut laborem non reputet, tantummodo ut possit aliquibus doctior reputari. Sic ædificant Babel, sic putant ad Dei se perventuros similitudinem: sic concupiscunt quod non expedit, quod expedit omittentes. Quid vobis & montibus istis, in quorum ascensu tanta difficultas est, & tam grande periculum: aut cur eum deseritis montem, cuius & facilis est ascensus & perutilis? Potestatis ambitio Angelum felicitate privavit Angelica; scientiæ appetitus hominem immortalitatis gloria spoliavit. Conetur quis ascendere in montem potestatis: quantas putas contradictiones habebit, quantos inveniet repulsores, obstacula quanta, quàm difficilem viam? Quid si tandem eum adipisci contigerit quod optabat? *Potentes*, ait scriptura ^h, *potenter tormentata patientur*, ut præsentis sollicitudines & anxietates quas potestas ipsa parit, omittam. Cupidus alter est inflantis scientiæ, quantum laborabit, quantum anxietabitur spiritus eius? Et tamen audiet, *Nec si te ruperis apprehendes.* In amaritudine morabitur oculus eius, quoties videre contigerit, cui se posteriorem iudicet, aut putet ab aliis reputari. Quid cum

Hominum Vanitas noxia & nimio sciendi desiderio flagrantium.

Potestatis ambitio perdidit Angelum, appetitus scientiæ hominem.
h Sap. 6. a

Cupiditas potestatis & scientiæ quantis obnoxia periculis & malis.

1. Cor. 1. c. intumuerit multum? *Perdam, inquit Dominusⁱ, sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo.*

Jam ne multis immerer, vidistis (ut arbitror) quàm fugiendus nobis sit mons uterque, si præcipitium Angeli, si casum hominis expavescimus. Montes Gelboe, nec ros, nec pluvia veniant super vos^o. Quid tamen agimus? Ascendere sic non expedit, & ascendendi tenemur concupiscentia. Quis docebit nos ascensum salubrem? Quis nisi de quo legimus^k. *Quoniam qui descendit, ipse est & qui ascendit?* Ab ipso demonstranda nobis erat ascensionis via, ne ductoris, imò seductoris iniqui aut vestigium aut consilium sequeremur. Quia ergo non erat quò ascenderet, descendit Altissimus, & tuo nobis descensu suavem ac salubrem edicavit ascensum. Descendit de monte potentia, carnis infirmitate circumdatus: descendit de morte scientia, quoniam placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes. Quid enim tenello corpore & infantilibus membris videtur infirmius? Quid indoctius apparet parvulo quia sola matris ubera noverit? Quis impotentior eo, cuius omnia membra clavis affixa, cuius omnia dinumerantur ossa? Quis insipientior eo, qui tradebat in mortem animam suam, & quæ non rapuit tunc exolvebat? Vides quàm multum descenderit, quantum à potentia sua, quantum à sapientia sua exinanierit semetipsum. Sed non potuit altius montem bonitatis ascendere, nec suam commendare expressius charitatem. Nec mirum si descendendo Christus ascendit: quando priorum uterque cecidit ascendendo. Et mihi quidem videtur montis huius ascensorem quærere qui dicebat^l: *Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius?* Fortè etiam Ilaias ascensionis desiderio cadentes intuens homines, ad hunc revocabat montem, exclamans^m: *Venite ascendamus in montem Domini.* An non manifestè eos de priorum montium ascensione redarguens, montis huius prædicat ubertatem: qui aitⁿ, *Ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons coagulatus, mons pinguis.* Hic est igitur mons domus Domini præparatus in vertice montium, super quos salientem sponsum inspexerat, quæ dicebat^o: *Ecce venit is saliens in montibus.* Docebat enim ignarum viæ: trahebat parvulum, infantulum deducebat: ideoque velut quibusdam passibus ibat, ut de virtute in virtutem videretur DEUS deorum in Sion. Justitia enim eius sicut montes Dei.

Sed jam (si placet) saltus etiam ipsos intueamur, quibus exultavit ut gigas ad currendam viam^p, & cuius egressio à summo cæli, per gradus quosdam usque ad summum eius occurrit^q. Primum ergò constitue montem illum in quem ascendit cum Petro & Jacobo & Joanne, ubi

o 2. Reg. 1. d
Quis salutaris
ascensus, do-
cetur Exem-
plo Christi.
k Ephes. 4. b
Christus de-
scendendo per
humilitatem
ascendit.

l Psal. 23. a

m Esai. 2. a

n Psal. 67. c

o Cant. 2. b

p Psal. 18. b

q Mat. 17. a

De Ascensione Domini, Sermo IV. 281

tibi & transfiguratus est ante eos. Refulfit facies eius ut sol, & vestimenta eius facta sunt alba sicut nix. Resurrectionis gloria ista est, quam in monte spei contemplamur. Ut quid enim ascendit ut transfiguraretur, nisi ut doceret nos cogitatione ascendere ad futuram illam gloriam quæ revelabitur in nobis? Felix cuius meditatio in conspectu Domini est semper, qui in corde suo delectationes dexteræ Domini usque in finem sedula cogitatione revolvit. Quid enim grave illi poterit videri, qui semper mente tractat, quod non sunt condignæ passionibus huius temporis ad futuram gloriam? Quid concupiscere poterit in sæculo nequam, cuius oculus semper videt bona Domini in terra viventium, semper videt æterna præmia: *Tibi dixit cor meum* (Propheta loquitur Domino) *tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.* Quis mihi tribuat, ut omnes surgentes stetis in excelsis, & videatis exultationem quæ ventura est vobis à Domino?

Prima Ascensio quæ cum Christo ascendendum; Cælestis gloria contemplatio, in monte Thabor designata.

r Psal. 26. c

Non sit molestum vobis obsecro quod in monte hoc aliquando diutius immoramur. Poterimus enim cæteros festinantius pertransire. Veruntamen in isto quem non detineat sententia illa sancti Petri, quam in eo protulit, & de eo: *Domine* (inquiens) *bonum est nos hic esse?* Quid est, *bonum est*, imò quid aliud videtur bonum, quam in bonis animam demorari quandoquidem adhuc corpus non potest? Puto quod eius qui ingrediebatur in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei, in voce exultationis & confessionis, sonus epulantis fuerit: *Bonum est nos hic esse.* Quis enim ex vobis secum cogitans futuram illam vitam, sed lætitiâ, sed jucunditatem, sed beatitudinem, sed gloriam filiorum Dei: quis, inquam, talis tranquilla secum conscientia volvens, non continuo de plenitudine intimæ suavitatis eructat: *Domine bonum est nos hic esse?* Non sanè in hac ærumnosa peregrinatione ubi corpore detinetur, sed in suavi ac salubri illa cogitatione in qua corde versatur. *Quis mihi dabit pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?* Vos autem filii hominum, filii hominis qui descendit de Hierusalem in Hierico, filii hominum usquequo gravi corde? Ascendite ad cor altum, & exaltabitur Deus. Hic est enim mons in quo transfiguratur Christus. Ascendite, & scietis quoniam Dominus sanctum suum mirificavit.

f Matt. 17. a

n Psal. 41. a

t Psal. 54. b

Obsecro vos, fratres mei, non graventur corda vestra in curis sæcularibus: nam de crapula & ebrietate (gratias Deo) non magnopere necesse habeo vos admonere. Exonerate obsecro corda vestra gravi mole terrenarum cogitationum, ut sciatis mirificatum à Domino sanctum suum. Levate corda vestra cum manibus quibusdam cogitationum, ut transfiguratum Dominum videatis. Formate in cordibus vestris non modò

Ad superne glorie, & Cælestium mansionum contemplationem. elegans exhortatio.

Patriar-

Patriarcharum & Prophetarum tabernacula, sed omnes domus illius celestis multiples mansiones secundum eum, qui circuibat immolans in tabernaculo Domini hostiam vociferationis, cantans, & Psalmum illum dicens Domino ^u: *Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini.* Circuite & vos charissimi, cum pietatis & devotionis hostia, visitantes animo sedes supernas, & multas, quæ in domo Patris sunt mansiones, humiliter prosternentes corda vestra ante thronum Dei & Agni, cum reverentia supplicantes singulis ordinibus Angelorum, Patriarcharum numerum, cuneos Prophetarum, & senatum Apostolicum salutantes; coronas martyrum suscipientes, purpureis rutilantes floribus; redolentes liliis choros Virginum admirantes, atque ad mellifluum novi cantici sonum quantum prævalet infirmitas cordis, erigentes auditum. *Hæc recordatus sum* (Propheta loquitur Domino ^x) *& effudi in me animam meam.* Quæ? *Quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei.* Et item: *Memor sui,* inquit ^y, *Dei, & delectatus sum.* Quem viderunt Apostoli, vidit & iste, nec dissimili, ut arbitror, visione: nisi quod spirituale totum habuit huius visio, corporeum nihil. Omnino non videbit eum sicut is, qui dicebat ^z: *Vidimus eum, & non erat illi species neque decor.* Transfiguratum proculdubio vidit & speciosum forma præ filiis hominum, qui delectatum se perhibet, sicut & Apostoli, *Bonum est,* inquiunt Domino ^a, *nobis hic esse.* Et ut nihil desit propositæ similitudini, illi quidem proni cecidisse leguntur, hic verò suum fatetur spiritum defecisse. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te! Ascendentes igitur in hunc montem, & revelata facie gloriam Domini specularantes, haud dubium quin clamare habeatis & vos: *Trahe nos post te.* Quid enim prodest scire quò sit eundem, si quidem quâ debeas ire non noveris?

Alterum proinde montem ascendas necesse est, in quo prædicantem audias, & scalam erigentem octo distinctam scalaribus, cuius summitas cælos tangit. *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cælorum.* Jam si primum ascenderis montem jugi meditatione supernæ gloriæ, istum nihilominus montem ascendere non gravaberis, ut in lege eius mediteris die ac nocte: sicut idem Propheta non solum meditabitur in præmiis, sed & in mandatis Domini quæ dilexit ^c. Sic enim audies & tu, *& quo eam, scitis* ^o, propter Ascensionem primam. *Et viam scitis,* propter secundam. Propterea in corde tuo pone viam veritatis inquirere, ne fortè sis de eorum numero, qui viam civitatis habitaculi non invenerunt. Magis autem sollicitus esto ascendere

Altera Ascensio, Meditatio doctrine & prædicationis Evangelicæ.

^b Matt. 5. a

^c Psal. 118.

^o Ioan. 14.

dere non modò cogitatione cælestis gloriæ, sed & conversatione quæ cælestem gloriam mereatur.

Tertium nihilominus montem lego*, in quem ascendit solus orare. *Tertia Ascensio; Oratio.*
 Vide ergo quàm bene sponsa in Canticis. *Ecce, inquit d, venit iste saliens in montibus.* In primo transfiguratus est, ut scires quò tenderes: in secundo verba vitæ loquutus est, ut scires quâ pervenires: oravit in tertio, ut eundi & perveniendi bonam obtinere studeas voluntatem. *Scienti enim bonum, & non facienti, peccatum est illi e.* Propterea sciens quoniam in oratione datur bona voluntas, cum videris, quæ agenda sunt, ut convalescas ad agenda, quæ videris, ascende tu ad orationem, ora instanter, ora perseveranter, sicut ille pernoctabat in oratione, & dabit Pater bonus spiritum bonum petenti se. *Secessus orandi gratia.* Et vide quàm utiliter orationis tempore etiam corporalis loci secretum quærimus, quando hoc ille non solum docuit verbo, *Intra, inquit f, in cubiculum tuum, & clauso officio ora Patrem tuum:* sed & commendavit exemplo, nec domesticorum quemquam admittens, sed solus ascendens ad orationem. *f Matt. 6. a*

Putas poterimus aliquid amplius de eius ascensionibus invenire? Poterimus utique. Volo enim ut nec jumenti ipsius sis immemor, super quod legitur ascendisse. Volo ut nec ipsam Crucis Ascensionem omittas: Nam & illa exaltari oportebat filium hominis. Et ego, inquit g, *si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.* Itaq; cum jam & cognitio superpetit, & velle adjacet, quid agis quod perficere bonum non invenis? sed a finini quidam & bestiales motus legem contrariam habent, & captivare te volunt. Quid, inquam, facies super concupiscentiis irrationalibus, quæ sunt in membris tuis? Urget te etiam cum jejunare consentis, gulæ illecebra: cum vigilare proponis, somnolentia premit. Quid faciemus huic Asino? Asinum enim istud est, commune cum asinis: quia homo comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis b. Ascende Domine super asinum istum, conculca hos bestiales motus, quia domari debent, ne dominari prævaleant. Nisi enim calcati fuerint, conculcabunt nos: nisi premantur, oppriment nos. Propterea sequere anima mea, & in hac ascensione Christum Dominum, ut sub te sit appetitus tuus, & tu domineris illius. Nam ut in cælum ascendas, prius necesse est levare te super te, calcando carnalia desideria quæ in te militant adversum te. *g Ioan. 12. c*
Quarta ascensio super asinum.

Sequere etiam Ascendentem crucem exaltatum à terra: ut non solum super te, sed & super omnem quoque mundum mentis fastigio colloceris, univèrsa quæ in terris sunt deorsum aspiciens & despiciens, sicut scriptum est: *Cernent terram de longe i.* Nulla te mundi oblectamenta inclinent, nullæ adversitates dejiciant. Absit tibi gloriari nisi *h Psal. 48. c*
Bestialis concupiscentie motus comprimens.
5. Ascensio super crucem.
i Esa. 33. c

nisi in cruce Domini tui Jesu Christi, per quem tibi mundus crucifixus est: ut quæ mundus appetit, crucem reputes: & tu crucifixus mundo, illis quæ mundus crucem reputat, toto inhæreas amore.

Jam verò quid ex hoc restat, nisi ut ad illum ascendas, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula? Dissolvi jam, & esse cum Christo, multo magis optimum. *Beatus vir cuius est auxilium abs te*, ait Prophe-
ta ad Dominum ^k: *ascensiones in corde suo disposuit: ibit de virtute in vir-*
tutem usque ad videndum Deum Deorum in Sion. Hæc est ultima ascensio,
 in qua implentur omnia, sicut ait Apostolus ^l: *Christus, qui descendit,*
ipse est & qui ascendit: ut adimpleret omnia. Sed de illa ascensione quid
 dicam? Quò ascendemus, ut ubi Christus est, & nos simus? Quid ibi
 erit? *Oculus, Deus, non vidit absque te quæ preparasti diligentibus te* ^m.
 Desideremus hanc Fratres mei, suspiremus ad eam jugiter, & eo magis af-
 fectus vigeat, quo deficit intellectus.

IN ASCENSIONE DOMINI:

De Intellectu & Affectu.

S E R M O V.

Hodie sedenti in throno Antiquo dierum, confessurus pariter, obla-
 tus est Filius hominis, & erit deinceps non modò germen Domini
 in magnificentia & gloria, sed & fructus terræ sublimis ^a. Felix unio,
 & amplectendum ineffabilibus gaudiis sacramentum. Idem enim & ger-
 men Domini, & fructus terræ: idem & ipse Dei filius, & fructus ventris
 Mariæ est. Idem filius David, & Dominus, de quo hodie gaudium eius
 impletum est, unde olim præcinens aiebat ^b: *Dixit Dominus Domino meo,*
sede à dextris meis. Quomodò enim non Dominus germen Domini?
 idem tamen & filius eius, utpote fructus terræ sublimis, fructus virgæ
 quæ de radice Jesse processit. Hodie igitur suum hunc & hominis Fi-
 lium apud semetipsum Pater clarificat claritate quam habuit priusquam
 mundus fieret apud ipsum. Hodie veritatem, quæ de terra orta est, cælum
 sibi redditum gloriatur. Hodie sponsus aufertur à filiis, & luge-
 dum eis est, sicut ipse prædixit ^c. Non enim poterant filii sponsi luge-
 re donec sponsus cum eis erat: sed veniet dies ut auferatur ab eis, ut de
 cætero lugeant & jejunent. Ubi illud jam Petre quod dixerat ^d: *Domine,*
bonum est nos hîc esse, faciamus hîc tria tabernacula? Ecce enim ingressus
 est amplius & perfectius tabernaculum, non manu factum, id est non hu-
 ius creationis

In mundo esse periculosum. Quomodo ergò jam bonum est nos hîc esse? Imò verò molestum est,
 grave est, periculosum est. Nimirum ubi malitiæ plurimum, sapientiæ
 modicum,

^{6.} *Ascensio ad cælum.*

^k Psal. 83. b

^l Eph. 4. b

^m Esa. 64. b

& 1. Cor. 4.

^a Esai. 4.

^b Pl. 109. d

Hodierna festivitatis e-logia.

^c Matt. 9.

^d Matt. 17. b